

دوشنبه 23 اسفند 1395 - 14 جمادی الثانی 1438 - 13 مارس 2017

یکشنبه 22 اسفند 1395 - 13 جمادی الثانی 1438 - 12 مارس

تصویب تشکیل سازمان اطلاعات و امنیت کشور در مجلس شورای ملی (1335 ش)

کلمه ساواک مخفف سازمان اطلاعات و امنیت کشور است که طرح تشکیل آن در 23 اسفند 1335 توسط مجلس شورای ملی تصویب رسید. این سازمان مخوف از ابتدای سال 1336، همزمان با آغاز به کار دولت منوچهر اقبال، با ریاست سپهبد تیمور بختیار عملاً تاسیس شد. فلسفه وجودی ساواک برقراری سیستم سرکوب به منظور مقابله با حرکت‌های سیاسی مخالف رژیم و نیز از بین بردن مبارزه و مقاومت ملت مبارز ایران بود. از آنجا که حکومت نظامی برای سرکوب مخالفین و در وضعیت ویژه، خواه ناخواه حالتی موقتی داشت، سیستم ساواک به صورت دائمی با همان اهداف، جایگزین حکومت نظامی گردید. ساواک که از یک سو با سازمان جاسوسی آمریکا، سیا، و از سوی دیگر با سازمان اطلاعاتی رژیم صهیونیستی، موساد، در ارتباط بود، به تدریج به یک سازمان مخوف و جهنمی مبدل شد. ساواک در طول حیات سیاه خویش، شرم‌آورترین فجایع و رقت‌بارترین تراژدی‌ها و ننگین‌ترین جنایت‌ها را علیه ملت ایران و به ویژه در مورد مبارزان نهضت اسلامی ایران آفرید. ساواک دارای تیم‌های تعقیب و مراقبت بود که با تجهیزات پیشرفته، هر کس را که به هر اتهامی دستگیر می‌نمود، نخست برای به دست آوردن اطلاعات مورد نظر به شکنجه‌گاه‌ها و روانه می‌کرد و سپس تسلیم دادگاه‌های فرمایشی نموده، آنگاه به زندان‌های مخوف گسیل می‌نمود. قساوت و بی‌رحمی ساواک در شکار متهمان و شکنجه دادن و زندانی کردن در سیاه چال‌ها تا به آنجا رسید که دبیر کل سازمان عفو بین‌الملل، در سال 1353 ش اعلام کرد کارنامه هیچ کشوری در جهان، سیاه‌تر از کارنامه ایران در زمینه حقوق بشر نیست. اعمال ساواک از تعقیب، دستگیری، شکنجه و محاکمه گرفته، تا زندانی کردن، برخلاف قانون و کاملاً خودکامه بود و تنها با فرمان شخص محمدرضا شاه انجام می‌شد. این روش به مدت حدود بیست و دو سال در کشور جاری بود تا آنکه در روزهای پایانی عمر ننگین رژیم پهلوی، شاپور بختیار برای فرو نشاندن خشم مردم، لایحه انحلال ساواک را به مجلس برد و در حالی که انقلاب تمام کشور را دربرگرفته بود و عملاً قدرت از دست رژیم خارج شده بود، لایحه انحلال ساواک در اقدامی عوام‌فریبانه و بسیار دیر یک روز قبل از پیروزی انقلاب اسلامی، به تصویب مجلس شورای ملی رسید.

رحلت عالم مجاهد و روحانی مبارز آیت الله سید ابوالقاسم کاشانی (1340 ش)

آیت‌الله سید ابوالقاسم فرزند سید مصطفی حسینی کاشانی در سال 1261 ش (1300 ق) در تهران متولد شد. وی در 16 سالگی در خدمت والد بزرگوارش به قصد حج بیت‌الله الحرام راهی مکه شد و پس از آن در نجف اقامت گزید. سید ابوالقاسم، علوم مختلف را در محضر والد معظم خود و بزرگانی نظیر آخوند ملا محمد کاظم خراسانی و میرزا حسین خلیلی تهرانی و سایر علماء شاگردی نمود و در 25 سالگی به درجه رفیع اجتهاد نائل آمد. وی در جریان جنگ جهانی اول، زمانی که انگلیسی‌ها با نیروی عظیمی به قصد تسلط بر عراق، به مناطق شرقی حمله‌ور گردیدند به همراه جمعی از علما وارد جنگ با آنان گردید و باعث شکست انگلیسی‌ها شد. از این رو وقتی که آیت‌الله کاشانی وارد تهران شد، انگلیسی‌ها به دلیل شکستی که خورده بودند با ایشان دشمنی داشتند و در زمان دولت قوام‌الملک به دستور آنها چند بار او را تبعید کردند؛ به طوری که 18 ماه در حبس و زندان متفقین به سر برد. وی پس از رهایی از زندان، علیه سه جناح ضداسلامی، یعنی استعمارگران، استبداد حکومتی و احزاب ضددینی به مبارزه برخاست. یکی از خط‌مشی‌های اصولی آیت‌الله کاشانی، حفظ وحدت و یکپارچگی ملت در برابر دشمن خارجی بود و بارها در پیام‌ها و اعلامیه‌های خود، مردم را به هوشیاری در برابر توطئه‌های آنان، فرا می‌خواند. آیت‌الله کاشانی ترجیح می‌داد به عنوان یک رهبر اسلامی در پشت صحنه سیاست کشور، نیروهای سیاسی و توده‌های وسیع مسلمان را در صحنه نگهداشته و از یک دولت ملی و مردمی حمایت کند. از این رو با روی کار آمدن دولت دکتر مصدق، زمینه‌های این حمایت، باعث قدرت دولت و مجلس در تصویب لایحه ملی کردن صنعت نفت شد، هرچند در نهایت با ایجاد اختلاف بین نیروهای ملی و مذهبی، کار به کودتای آمریکایی 28 مرداد 1332 و انزوای آیت‌الله کاشانی انجامید. سال‌های پایانی عمر این مجاهد فی سبیل‌الله در خانه‌نشینی و بیماری سپری شد تا این که سرانجام در 23 اسفند 1340 ش برابر با 7 شوال 1381 ق در هشتاد سالگی دعوت حق را لبیک گفت و به سوی حق تعالی شتافت. در آن روز تهران در مرگ پیشوای خود تعطیل عمومی بود و تشییعی بسیار با شکوه برگزار گردید تا اینکه پیکر این عالم مجاهد در جوار حضرت عبدالعظیم در ری به خاک سپرده شد.

آغاز عملیات والفجر 10 در منطقه حلبچه (1366 ش)

عملیات والفجر 10 از بامداد 23 اسفند 1366 با رمز مقدس یا رسول‌الله (ص) توسط دلیرمردان سپاه اسلام و در منطقه حلبچه، با هدف آزادسازی بخش وسیعی از استان سلیمانیه و انهدام ماشین جنگی دشمن در پنج مرحله به

آغاز عملیات بیت المقدس 3 توسط سپاه (1366ش)

عملیات بیت المقدس 3 با رمز مقدس یا موسی بن جعفر(ع) در منطقه عمومی استان سلیمانیه عراق توسط سپاه پاسداران انقلاب اسلامی و با هدف آزادسازی ارتفاعات شمال سلیمانیه و پاسخ به شرارت‌های عراق در بمباران مناطق مسکونی صورت گرفت. در این عملیات که در دو مرحله انجام شد، علاوه بر انهدام مقدار قابل توجهی ادوات سنگین و نیمه سنگین دشمن، تعداد 1100 تن از نفرات دشمن کشته و زخمی و تعداد هشتاد تن از آنها به اسارت نیروهای اسلام درآمدند. همچنین علاوه بر ساقط کردن یک فروند هواپیما و انهدام یک تیپ پیاده دشمن، ارتفاعات و مناطق مورد نظر به دست رزمندگان اسلام افتاد.

رحلت "امام محمد غزالی طوسی" فیلسوف و دانشمند شهیر مسلمان در طوس (505 ق)

ابوحامد محمد غزالی در سال 450 قمری در روستای "طابران" طوس دیده به جهان گشود. وی پس از تحصیل مقدمات، برای تکمیل تحصیلات و بهره‌وری از محضر استادان دیگر رهسپار جرجان(گرگان) شد. در بیست و سه سالگی از طوس به نیشابور عزیمت و از محضر استادش امام الحرمین جوینی کسب فیض نمود. در سی و چهار سالگی چنان اوج گرفت که بر کرسی تدریس نظامیه بغداد، بزرگ‌ترین دانشگاه دورانش تکیه زد. در مدرسه‌های نظامیه‌های بغداد، سیصد تن از افاضل وقت از درس او استفاده می‌کردند. و در اندک زمانی، علاوه بر آن مقام علمی بزرگ، در امور سیاسی نیز، نفوذ فوق العاده‌ای کسب نمود. غزالی پس از آگاهی از آرای فرقه‌های گوناگون دوران خود، طریقه‌های صوفیه را برگزید. به تمام علایق دنیوی پشت پا زد و رهسپار دیار عشق و حقیقت و انزوا شد. امام محمد غزالی در سال 488 قمری به سبب بحران روحی و فکری شدید، تدریس را رها کرد و بغداد را به قصد حج ترک نمود. از آن پس عزلت را بر آن همه عزت ظاهری ترجیح داد و قدم به دایره‌های زهد و انقطاع از دنیا و تصوف گذاشت. وی پس از بازگشت از حج در بیت المقدس مسکن گزید و در همین ایام کتاب "احیاءالعلوم" را به رشته تحریر در آورد. از کتاب‌های دیگر ایشان می‌توان کیمیای سعادت، نصیحه الملوك، معیارالعلم و یاقوت التاویل فی تفسیر التنزیل در 40 جلد را نام برد. هرچند تعداد تالیفات غزالی بیش از 60 عنوان می‌باشد. سرانجام این عارف و حکیم بزرگ در 55 سالگی در زادگاهش وفات یافت و در همان‌جا مدفون گشت.

کشف "پلوتون" دورترین سیاره منظومه شمسی (1930م)

قبل از آن که سیاره پلوتون از رصدخانه آریزونا در آمریکا توسط کلائیڈ تامبا کشف شود، بعضی از ستاره‌های شناسان نیز در سال 1915م از طریق محاسبات نجومی به وجود سیاره پلوتون و محل آن پی برده بودند. تحقیقات بعدی نشان داد که مطالعات قبلی درست بوده و صحت محاسبات دانشمندان روشن گردید. در نهایت، در 13 مارس 1930م کشف این سیاره اعلام شد اما تا زمان کشف قمر آن به نام "چارون" اطلاع چندانی از پلوتون در دست نبود. در 22 ژوئن 1978م این قمر توسط جیمز کریستین کشف گردید. فاصله پلوتون تا خورشید 5811 میلیون کیلومتر است و یک دور گردش آن به دور خورشید 284 سال برابر با 99700 روز طول می‌کشد. پلوتون یکی از سیارات منظومه شمسی و نهمین سیاره از لحاظ بعد مسافت نسبت به خورشید می‌باشد. حجم آن نسبت به زمین 9% می‌باشد. گرچه به نظر می‌رسد دیگر پلوتون دورترین سیاره منظومه شمسی به حساب نمی‌رود چرا که در 14 سپتامبر 1992م کشف سیاره جدیدی اعلام شد که ماهیت آن شناخته شده نبود.

اجرا گذاشته شد. این عملیات زمانی صورت گرفت که شهرهای مختلف ایران، به شدت از سوی دشمن بمباران می‌شد و عملیات مقابله به مثل نیز با قاطعیت از طرف جمهوری اسلامی انجام می‌شد. نتایج این عملیات عبارتند از: تلفات نیروی انسانی دشمن: 6000 نفر اسیر، 11000 نفر کشته و زخمی؛ سایر نتایج: به تصرف درآمدن 120 کیلومتر مربع شامل بخشی از استان سلیمانیه عراق موسوم به دشت‌زور شامل شهرهای حلبچه، دوحیله و خورمال؛ تجهیزات و امکانات: تانک و نفربر: 450 دستگاه انهدامی، 90 دستگاه اغتنامی، توپخانه صحرایی: 60 قبضه انهدامی، 100 قبضه اغتنامی، دستگاه مهندسی: 13 دستگاه انهدامی، 15 دستگاه اغتنامی، خودرو: 230 دستگاه انهدامی، 800 دستگاه اغتنامی، هواپیما: 10 فروند انهدامی؛ هلیکوپتر: 1 فروند انهدامی. واکنش رسانه‌های خبری و کارشناسان و تحلیل‌گران محافل سیاسی - نظامی نسبت به عملیات والفجر 10 در فضای ناشی از حملات موشکی عراق به تهران انجام گرفت. ابعاد و تبعات موشک باران تهران که برای نخستین بار انجام می‌گرفت، قبل از عملیات والفجر 10 در کانون توجهات قرار داشت ولی نتایج درخشان این عملیات، اعجاب و تحسین رسانه‌های خبری دنیا را برانگیخت. البته این عملیات بیشتر بدان جهت مورد توجه قرار گرفت که شهر کردنشین حلبچه، دو روز بعد، در 25 اسفند 1366 هدف سلاح‌های مرگبار شیمیایی قرار گرفت و هزاران نفر از کردهای ساکن آن را به کام مرگ فرستاد.